

ΑΘΩΑ Ή ΕΝΟΧΗ Η...ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ;

Κρίση στο χώρο της παιδείας, παιδική εγκληματικότητα, ρατσισμός στους κόλπους της σχολικής κοινότητας, παραβατική συμπεριφορά μαθητών, ηθικός ξεπεσμός είναι μερικά μόνο από τα ζητήματα που συγκλόνισαν την κοινή γνώμη και πολλοί, ειδικοί και μη, αναλώθηκαν σε ατέρμονες συζητήσεις αποδίδοντας ευθύνες σε σύστημα, Πολιτεία, εκπαιδευτικούς και γενικότερα τρίτους. Ο ρόλος της οικογένειας που είναι; Ο κύριος διαμορφωτής της προσωπικότητας του ατόμου παραμένει ανεύθυνος;

Αν μιλούσαμε για κρίση του θεσμού της οικογένειας, δεν νομίζω ότι θα θεωρούμασταν υπερβολικοί. Μια εποχή άκρως μεταβατική, με ριζικές αλλαγές και ραγδαίες ανακατατάξεις, με ισοπεδωτικούς ρυθμούς, είναι φυσικό να ευνοεί ένα πνεύμα ολικού αναθεωρητισμού, ένα κλίμα άκρατης αμφισβήτησης παραδοσιακών αξιών και θεσμών, όπως η οικογένεια. Έτσι ο θεμελιώδης αυτός θεσμός απώλεσε αρκετές από τις παραδοσιακές λειτουργίες της. Αναλήφθηκαν από το κράτος ή από ιδιωτικούς φορείς. Η εκπαίδευση, η διαπαιδαγώγηση, η ψυχαγωγία, σήμερα καλύπτονται έξω από το οικογενειακό περιβάλλον. Αυτό δίνει, άλλωστε τώρα στους γονείς το δικαίωμα να στρουθοκαμηλίζουν, να εθελοτυφλούν και να αποποιούνται των ευθυνών τους, ισχυριζόμενοι ότι...δεν είναι οι ίδιοι υπεύθυνοι για την ανατροφή και τη συμπεριφορά των παιδιών τους!!!

Επιπλέον, η τεχνολογική πρόοδος συνέβαλε στην απώλεια των παραδοσιακών λειτουργιών της οικογένειας, αλλά και στην έλλειψη επικοινωνίας μεταξύ των μελών της. Προϊόν της τεχνολογικής κορύφωσης – κι όχι μόνο αυτής – είναι και το υλιστικό και καταναλωτικό πλαίσιο ζωής στις σύγχρονες κοινωνίες. Αυτό με τη σειρά του, αυξάνοντας συνεχώς τις ανάγκες του ανθρώπου, συντελεί αφενός στην πολύωρη απουσία των γονέων από το σπίτι, αφετέρου αφήνει τα παιδιά εκτεθειμένα στις στους κινδύνους που διατρέχουν από τη χρήση τεχνολογικών επιτευγμάτων, όπως το διαδίκτυο ή το κινητό τηλέφωνο.

Τέλος, η κρίση του θεσμού είναι αποτέλεσμα και της σύγχυσης ρόλων που χαρακτηρίζει σήμερα τα δύο φύλα. Συγκρούεται η πατροπαράδοτη αγωγή με τα νέα ρεύματα και τις σύγχρονες ιδεολογίες. Άρα, πολλά παιδιά στερούνται πλέον, ένα υγιές οικογενειακό περιβάλλον και αναγκάζονται να ζήσουν σε «προβληματική» ή διαλυμένη οικογένεια, παρουσιάζοντας διαταραγμένο ψυχισμό και αρκετά προβλήματα σε πτυχές της προσωπικότητάς τους.

Η μονόπλευρη θέαση της πραγματικότητας δεν μπορεί να στεγάσει την αλήθεια σ' όλη της τη μεγαλοπρέπεια. Ωστόσο, οφείλει κανείς να εξετάσει το θέμα σφαιρικά αναζητώντας τις αιτίες όπου υπάρχουν. Ως γονείς, έχουμε χρέος να ασκήσουμε την αυτοκριτική μας χωρίς φόβο και αναστολές και να παραδεχτούμε το μέρος της ευθύνης που μας αναλογεί.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ
«ΛΟΓΟΣ»

Αντωνοπούλου Σοφία
Φιλολόγος

Καθημερινή Φθιώτιδα 9/ 11/2006